

havde sagt til smedemesteren dengang, at de rammer, du har nu, må du leve med, så er spørgsmålet, om smedemesteren havde haft økonomi eller mod til at tage det store spring ind i et forkromet område, hvor han så kunne blive en stor virksomhed. Det ville selvfølgelig være udmærket, hvis han havde gjort det, men sandsynligheden for, at han gjorde det som den smedemester, der startede for sig selv, der blev til Danfoss, der blev til Nordborg og Als, er nok ikke ret stor.

Og der skal vi altså huske på, at den kreativitet kan vi godt give lidt mere råderum. Det er ikke ensbetydende med, at vi skal lave Nord-europas største virksomhed ude i et naturskønt område, eller at vi overhovedet skal gå på kompromis med den produktion, som de laver, som kan have nogle miljømæssige konsekvenser, men med at være fleksibel på det her område.

Altså, prøv at strække den lidt længere. Det er ikke et spørgsmål om at give los. Jeg appellerer ikke til, at vi skal have lov til hvad som helst, jeg appellerer til en smule forståelse for, at livet ofte leves ret godt imellem de mest skarpe principper. Det leves måske endda rigtig godt mellem principperne, hvis vi passer på.

Vibeke Peschardt (RV):

Jamen jeg kan jo også høre, at der lyder lidt andre toner heroppefra, end der gjorde under behandlingen af spørgsmålet om totalt at lade landzonekompetencen blive lagt over til kommunerne. Og jeg vil da også godt sige for de tre beslutningsforslags vedkommende her, at kunne man blive enige om, at landkompetencezonen, altså kompetencen til landzoneloven, fast lå i amterne, så kunne man måske også begynde at kigge på nogle af enkeltdele i de forslag her.

For jeg må indrømme, at ud fra sådan som nogle af de beslutninger, som står i det, der hedder B 56, er skrevet, er der jo tydeligvis en person her, som har nøje kendskab til, hvad der foregår i Naturklagenævnet, et folketingsmedlem tror jeg. Og selv om jeg mener, det er en dyb uskik, at folketingsmedlemmer sidder i Naturklagenævnet, så vil jeg dog sige, at der er da nogle ting her, der gør, at man måske godt kunne lempe en anelse. Det er jo heller ikke meningen, at det skal være så restriktivt, så der ikke kan bygges om, ændres eller laves noget nyt.

Der er kommet et bilag til et af forslagene, B 58, til udvalget, som jeg synes er ganske

interessant, og som jeg vil citere fra, fordi det viser lidt om, at man altså siden forslaget blev behandlet sidst – og det er B 58 – har man altså interesseret sig for, hvordan udviklingen var, og man har prøvet at kortlægge på forskellige områder.

Jeg læser så højt: »De oplysninger fra 1996 om landzoneadministrationen og den kommunale byggesagsbehandling, som FSL har indhentet fra 6 kommuner, Morsø, Fjends og Viborg i Viborg Amt, Bramsnæs, Gundsø og Køge i Roskilde Amt, viser, at ændret anvendelse samt tilbygning af udvidelse af allerede eksisterende driftsbygninger tilsammen omfatter godt 1/3 af byggesagerne, altså de indsendte byggesager, mens 2/3 af byggesagerne omhandler nybyggeri af selvstændige driftsbygninger.«

Og så viser den også, at nedrivning af bygninger stort set ikke finder sted. De bliver altså alle sammen bygget om og genbrugt osv., og det siger mig jo noget om, at der faktisk gives et hav af tilladelser, og at de problemer, der rides op i de her tre beslutningsforslag, måske ikke er så voldsomme, som man kunne tro, når man nu har fået dem til behandling her i Folketinget for 6. gang.

Med hensyn til en særlig ting, nemlig nybygninger ved generationsskifte og medhjælperboliger, må jeg jo medgive, at strukturudviklingen i landbruget er så voldsom, og at de store landbrugs fremfærd – og det gælder jo altså også nybygninger, store staldbygninger m.v. – måske godt kunne tilsige, at man enten lavede en generationsskiftebolig eller en medhjælperbolig. Det vil jeg ikke afvise.

Men meningen er jo altså så til gengæld, at det skal laves på en sådan måde, at man ikke begynder at bygge landsbyen op omkring det der. Altså nu hørte jeg jo ministeren åbne en anelse lige præcis med hensyn til B 57, og jeg synes da, det ville være en udmærket idé, hvis man, ligesom man fik en redegørelse her til B 58, var det vist, om de overflødiggjorte landbrugsbygninger, så fik en undersøgelse af det. Og så kan det jo være, vi kan bevæge os en smule.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg blev glad for at høre det, fru Vibeke Peschardt sagde, især det med generationsskiftet. Jeg har boet på sådan en gård med svigermor på aftægt. Det var kun fordi, at det var sådan, at det kunne lade sig gøre, fordi